

قرآني بيان

خپل ځان له د دوکي ورکولو نقصانونه

د مډني مرکزونو (فيضان مدينه) او د شعبه امام مساجد (دعوت اسلامي)
لاندې جوماتونو د پاره

04-April-2025

د جُمعَةُ المَبَارَك

د مَدَنِي مرکزونو (فیضانِ مدینه) او د شعبه امام مساجد (دعوتِ اسلامي) لاندې جوماتونو د پاره
په 4 اپریل، کال 2025ء (متوقع اسلامي تاریخ: 5 شوال، کال 1446هـ) د جُمعَةُ المبارک

قرآني بیان

په نوم د

خپل ځان له د دوکې ورکولو نقصانونه

په دې بیان کښې به تاسو زده کړئ...

❁ --- د منافقانو یو عیب

❁ --- د ظاهر او د باطن د تضاد نه ځان بچ ساتئ

❁ --- نورو له دوکه مه ورکوی!

❁ --- د بني اسرائیلو عبادت گزار او گنهکار

پیشکش

FOR FEEDBACK
(+92) 315 2692 786

الْمَدِينَةُ الْعِلْمِيَّةُ

Islamic Research Center

(شعبه: بیانات دعوتِ اسلامي)

GET MORE SPEECHES
(+92) 310 8882 033

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَاتَمِ النَّبِيِّينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَى الْإِكِّ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَى الْإِكِّ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَبِيَّتُ سُنَّتِ الْإِعْتِكَافِ (ترجمہ: ما د سُنَّتِ اعتكافِ نَبِيَّتِ وکرو)

د دُرُودِ پَاکِ فَضِيلَتِ

د اخري نبي، رسولِ هاشمي صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمان مبارک دے: چا چي پء ما باندي پء
 تولہ ورخ کنبی یوزر [1000] کرتہ درودِ پاک ولوستلو، هغه به تر هغه وخته پوري نء مر
 کيري تر خو چي پء جنت کنبی خيل خائے وه نء ويني۔⁽¹⁾

پڑھتا رهوں کثرت سے درود ان پہ سدا میں | اور ذکر کا بھی شوق پئے نوٹ و رضا دے

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّی اللہُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَمَا يَخْدَعُوْنَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٩﴾

صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِيْمُ وَصَدَقَ رَسُوْلُهُ النَّبِيُّ الْكَرِيْمُ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

خورو او محترموا اسلامي ورونوا! مونره د ورومبی سیپاری، د سورة بقره د دوو آیتونو
 (آیت: 8 او 9) د اوریدو سعادت حاصل کرو، دلته (یعنی د آیت: 8) نه د آیت نمبر: 20 پوری
 پء تولو دیارلسو آیتونو کنبی د منافقانو ذکر پء تفصیل سره شوے دے۔

1... التَّوْغِيبِ وَالتَّزْهِيْبِ، صفحہ: 565، حدیث: 22۔

دری قسمہ خلق

پہ سُورہ بقرہ کنبی پہ دے خائے کنبی د دری قسمہ خلقو ذکر و کرے شو (1): **مُتَّقِينَ**: یعنی ہغہ مخلص مسلمانان چا چے د زرہ نہ ہم ایمان قبول کرو او پہ ژبہ باندی یی ہم د دے اقرار و کرو، ہم دا خلق پہ ہدایت باندی دی، ہم دوئی کامیاب دی، ہم دا ہغہ خوش قسمتہ دی کوم چے د قرآن کریم ہدایت قبلوی، د دے نہ فائدہ حاصلوی او پہ خپلہ دُنیا او آخرت بنہ کولو کنبی کامیابیری (2): پہ دویم نمبر باندی ہغہ خلق دی کومو چے نہ پہ ژبہ باندی ایمان قبول کرو، نہ د ہغوئی پہ زرونو کنبی د ایمان نُور داخل شو، دا غیر مسلمہ، ضدیان، بے ایمانہ دی، د دوئی پہ زرونو باندی، پہ غورونو باندی مہرونہ لکیدی دی، پہ سترگو باندی یی پردی دی او پہ آخرت کنبی د دوئی د پارہ لوئی عذاب دے (3): پہ دریم نمبر باندی ہغہ خراب خلق دی کومو چے پہ ژبہ باندی کلمہ خو ووئیلہ خو د ہغوئی زرہ تہ ایمان داخل نہ شو، ہغوئی پہ زرہ کنبی کفر پت اوساتلو او پہ دروغہ یی کلمہ ووئیلہ، دا منافقان دی، ہم دوئی د تولو نہ بدتر غیر مسلمہ دی، د دوئی پہ بارہ کنبی اللہ کریم فرمائی:

ترجمہ کنزُالعرفان: بے شکہ مُنَافِقَان د

دوزخ د تولو نہ لانندی طبقہ کنبی دی۔

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ

النَّارِ (پارہ: 5، سورہ نِسَاء، آیت: 145)

معلومہ شوه چے منافقانو تہ بہ د غیر مسلمو نہ ہم سخت عذاب ورکولے شی۔⁽¹⁾

الْأَمَانَ وَالْحَفِظَ! اللَّهُ پَاک دے مونزہ د دوزخ د وور نہ بچ کری۔

اٰمِيْنَ بِجَا لِحَا لِمِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

میں فردوس میں داخلہ مانگتا ہوں

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّد

إِلٰهِي ! جہنم سے آزاد کر دے

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب!

¹... تفسیر خزائن العرفان، پارہ: 5، سورہ نِسَاء، زیر آیت: 145۔

د منافقانو یو عیب

خوږو او محترمو اسلامي وروڼو! منافقان ډیر سخت، بدتر او د ټولو نه زیات نقصان رسوونکي دي، ځکه الله کریم په دې ځایه کښې د دوئي تفصیلي ذکر وفرمائیلو، د دوئي علامتونه، د دوئي خراب کردار او عیبونه یې په وضاحت سره بیان کړل چې مسلمانان دوئي ویښني او د دوئي د شر نه محفوظ پاتې شي-⁽¹⁾ نو الله کریم فرمائي:

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ | ترجمه کنزُالعرفان: او بعضې خلق وائي-

دلته منافقانو ته ” بعضې خلق “ ووييلے شول، مطلب دا دے چې منافقان هيو د دې لائق هم نه دي چې د هغوئي ذکر په څه صفت يا خوبي سره وکړے شي،⁽²⁾ بس دوئي څه بد بخته خلق دي کوم چې وائي- څه وائي؟

اِمْتًا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ | ترجمه کنزُالعرفان: چې مونږه ايمان راوړے دے
په الله او په ورځ د اخرت باندې-

دا د اسلامي عقيدو دوه طرفونه دي:⁽³⁾ د ټولو نه ورومبې عقیده الله پاک يو منل او د ټولو نه اخري عقیده د قيامت په ورځ باندې يقين ساتل- په نيانو باندې ايمان، په فرښتو باندې ايمان، د الله پاک په کتابونو او په نورو ټولو ضروري اسلامي عقيدو باندې ايمان هم په دې دوو کښې راغلل، يعنې منافقان ووييل: مونږه په الله باندې ايمان راوړو، دهغه په رسولانو باندې، په کتابونو باندې، غرض دا چې په ټولو اسلامي عقيدو باندې مو ايمان راوړو- خو الله کریم فرمائي:

وَمَا هُمْ بِبُؤْمِنِيْنَ | ترجمه کنزُالعرفان: حالانکې هغوئي ايمان والا نه دي-

يعنې دا منافقان وائي چې مونږه ايمان راوړو، مونږه پاخه مسلمانان يو خو د دوئي دا اقرار، د

1... تفسیر نعیمی، پارہ: 1، سورہ بقرہ، زیر آیت: 8، جلد: 1، صفحہ: 160 ملخصاً۔

2... تفسیر صراط الجنان، پارہ: 1، سورہ بقرہ، زیر آیت: 8، جلد: 1، صفحہ: 73 ملخصاً۔

3... تفسیر نعیمی، پارہ: 1، سورہ بقرہ، زیر آیت: 8، جلد: 1، صفحہ: 161۔

دوئي دا ايمان صرف او صرف د ژبې تر حده پورې دے، دا بد بخته د زرۀ نه کلمه نه وائي۔

دلته پۀ ذهن کښې دا سوال راځي چې که هغوئي ايمان قبول کړے هم نه دے، د زرۀ نه يې کلمه هم نه دۀ وئيلې نو پۀ ژبه باندې خويې وئيلې دۀ؟ الله پاک فرمائي:

يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَ الَّذِينَ آمَنُوا ۗ

ترجمه کنزالعرفان: دا خلق الله لره او ايمان

والؤلره دوکه ورکول غواړي۔

يعنې دوئي پۀ ژبه باندې د ايمان اظهار کوي د پاره د دې چې دوئي مسلمانان وگڼلے شي، پۀ دوئي باندې هغه کرم وي کوم چې پۀ مسلمانانو باندې وي، رسول اکرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پۀ دوئي باندې شفقت وکړي، لکه څنگه چې پۀ مسلمانانو باندې کوي، مسلمانان دوئي خپل ورونه وگڼي، د دوئي د ځان او د دوئي د مال هم هغه شان حفاظت کيږي لکه څنگه چې د مسلمانانو کيږي، دوئي ته هغه ټولې فائدي حاصلې شي کومې چې پۀ يو اسلامي سلطنت کښې يو مسلمان ته حاصلېږي او ورسره ورسره دوئي پۀ زړونو کښې کفر هم پت ساتلے دے، غرض دا چې دوئي الله پاک له او ايمان والؤلره د دوکې ورکولو پۀ کوشش کښې دي۔ خو حال دا دے چې

وَ مَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَ مَا

ترجمه کنزالعرفان: او هغوئي دوکه نه ورکوي مگر خپلو ځانونو لره۔ او هغوئي شعور نه لري۔

يَسْعُرُونَ ۗ

الله پاک له، د هغه خور محبوب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ له څنگه دوکه ورکړے کيدے شي؟ دوکه خو هغوئي له ورکړے کيدے شي د چانه چې څۀ پت وي خو ۱۰ الله پاک علام الغيوب (يعنې د غيبو نه خبر) دے، هغه د ټولو پتو خبرو نه خبر دے ۱۰ د زړونو د حال نه هم ښه خبر دے ۱۰ پۀ کائنات کښې داسې يوه ذره هم نشته کومه چې د رَبِّ قَدِير نه پتيدے شي، ځکه الله پاک له هيڅکله هم دوکه هډو ورکړے کيدے نشي ۱۰ هم داسې د الله پاک محبوب نبي، رسول هاشمي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د الله پاک خليفۀ اعظم دے ۱۰ رَبِّ قَدِير خپل حبيب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

ته د **مَا كَانُوا مَائِكُونُ** (يعنې څه چې شوي دي او څه چې به کيږي) د ټولو علم عطا کړې دے
 ﷺ خو هم د ابتداء نه د هر يو د حقيقت او د هر يو د انجام نه خبر دے
 ﷺ د معراج په شپه باندې ټول غير مسلمه او ټول ايمان والا ليدلي دي ﷺ هغوئي صحابه
 کرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ته هم د جنتيانو او د دوزخيانو د نومونو رجسټري وښودلې ﷺ رسول الله
 ﷺ د لويي نه د لويي غير مسلمه د ايمان راوړلو خبر ورکړو نو هغه اخر د دنيا نه
 مسلمان لاړو ﷺ د چا په باره کښې چې يې په کفر باندې د مړ کيدو خبر ورکړو نو هغه غير
 مسلمه شو او هلاک شو- داسې کمال لرونکے رسول، رسول مقبول ﷺ کوم چې د
 ټولو د حقيقت او د ټولو د انجام نه خبر وي، نو هغه له څنگه دوکه ورکړې کيدے شي؟⁽¹⁾

ځکه رښتيا هم دا دي چې دا منافقان خلق په هوا کښې د محلونو جوړولو په فکر کښې
 دي يعنې په ناممکنه خبرو پسې روان دي، دوئي غواړي چې په ژبه باندې کلمه ووايي، په ظاهر
 کښې د خپل ايمان اظهار وکړي او په زړه کښې کفر پټ وساتي او ايمان والو له دوکه ورکړي
 خو حقيقت دا دے چې دا بد بخته خپل ځان له په دوکه ورکولو کښې اخته دي، هم خپل ځان
 له دوکه ورکوي خو په دوئي کښې شعور هم نشته-

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

د آيتونو مبارکو نه ميلاؤيدونکي سبقونه

خوږو او محترموا اسلامي ورونو! دا دوه آيتونه د کومو چې مونږه د اوريدلو سعادت حاصل
 کړو، د دې نه مونږ ته د زدکړې د پاره ډير سبقونه ميلاؤيږي- دوه ډير اهم سبقونه کوم چې مونږ
 ته د دې ځائ نه ميلاؤ شول:

(1): د ظاهر او د باطن د تضاد نه بچ اوسے!!!

په دې کښې ورومبے سبق خودا دے چې د ظاهر او د باطن تضاد ډير لويي عيب دے، د

¹... تفسير نعيبي، پارۍ: 1، سورة بقره، زير آيت: 9، جلد: 1، صفحه: 164، 165 ملخصاً.

منافقانو اصلي جرم خه وو؟ هم دا وو چې د هغوئي باطن د هغوئي د ظاهر نه خلاف وو، دوئي په زړه کښې کفر پټ کړې وو او په ژبه باندې يې کلمه وئيله- ځکه مونږ ته د منافقانو د دې عيب نه هر وخت بچ کيدل پکار دي-

د ظاهر او د باطن تضاد که د ايمانياتو په معامله کښې وي يعنې بنده په زړه کښې کفر پټ کړي او په ژبه باندې کلمه ووايي، دا خو **نفاق اعتقادي** دے او بدترين کفر دے- د دې نه علاوه که دا تضاد د ايمانياتو په معامله کښې نه وي بلکې د اعمالو او کردار په معامله کښې وي، دا اگر که کفر نه دے، البته دا هم ډير لوي عيب دے- الله پاک په قرآن کریم کښې فرمائي:

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ (پاره: 28، سوره صف: آيت: 3)

ترجمه کنز العرفان: د الله په نزد دا ډيره ناخوښه خبره ده چې تاسو هغه وايي څه چې نه کوئ.

دروغ وئيل، په امانت کښې خيانت کول، وعده ماتول دا ټول هم د ظاهر او د باطن د اختلاف صورتونه دي او په حديثونو کښې هم دا د منافقانو نخبښې گرځولې شوي دي- نو

د منافق څلور نخبښې دي

د مدينې سرکار، د زړونو قرار **سَلَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** فرمائي دي: څلور خبرې داسې دي چې دا په چا کښې بيا موندې شي هغه خالص منافق دے اگر که نمونځ کوي، روژې نيسي او ځان مسلمان گڼي او په چا کښې چې په دې کښې يو خصلت بيا موندې شي نو په هغه کښې د نفاق يوه شعبه موجوده ده تر دې پورې چې دا پرېږدي: (1): **إِذَا اتَّسَبَنَ حَانَ** چې امانت ورکړې شي نو خيانت پکښې کوي (2): **وَإِذَا حَدَّثَ كِذِبًا** چې کله خبره کوي نو دروغ وائي (3): **وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ** چې وعده وکړي نو نه يې پوره کوي او (4): **وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ** چې جگړه کوي نو کنځل کوي- (1)

دغه شان د منافق نورې هم ډيرې نخبښې دي او په چا کښې چې دا بدې وي، هغه اگر که

1... بخاري، کتاب الايمان، باب علامة المنافق، صفحه: 79، حديث: 34-

مسلمان هم دے خود هغه کردار، دهغه اعمال د منافقانو په شان دي- ځکه مونږ له پکار دي چې مونږه د داسې بدو نه هر وخت ځان وساتو، خپل ظاهر او باطن يو شان ساتو- الله پاک دې مونږه د نفاق اعتقادي او د نفاق عملي د دواړو نه محفوظ کړي-

<p>هون بظاہر بڑا نیک صورت ظاہر اچھا ہے ، باطن بُرا ہے عیب دُنیا میں تُو نے چھپائے آہ ! نامہ مرا کھل رہا ہے</p>	<p>کر بھی دے مجھ کو اب نیک سیرت یاخدا تجھ سے میری دُعا ہے حشر میں بھی نہ اب آج آئے یاخدا تجھ سے میری دُعا ہے</p>
<p>صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب!</p>	<p>صَلَّى اللهُ عَلٰی مُحَمَّد</p>

(2): خپل ځان له د دوکې ورکولو نه بچ اوسئ...!!

خوږو او محترموا اسلامي وروڼو! دويم اهم سبق کوم چې مونږ ته د دې آيتونو نه د زدکړې د پاره ميلاؤ شو، هغه دا چې خپل ځان له د دوکې ورکولو نه هميشه بچ کيدل پکار دي، وگورئ چې د منافقونو خراب صفت څه بيان شو؟ الله پاک فرمائي:

<p>وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ط</p>	<p>ترجبه کنز العرفان: او هغوئي دوکه نه ورکوي مگر خپلو ځانونو لره. او هغوئي شعور نه لري-</p>
--	---

معلومه شوه چې د منافقانو بيوقوفي، دهغوئي کم عقلي ده چې هغوئي په خوبه يا نا خوبه، خپل ځان له دوکه ورکوي- مونږ له پکار دي چې د داسې بيوقفي نه هميشه بچ اوسو-

خپل ځان له د دوکې ورکولو نقصانونه

خپل ځان له دوکه ورکول هم ډير خراب عمل دے- تاسو اندازه ولگوي چې **په لآلہ آلا** **اللہ مُحَمَّدٌ رَّسُولٌ** وټيلو سره انسان مسلمانيري خو منافق هم دغه کلمه وايي او غير مسلمه هم غير مسلمه پاتي کيږي **په لآلہ آلا الله مُحَمَّدٌ رَّسُولٌ** وټيلو بنده د جنت حقدار جوړيږي منافقان په

دغه کلمه وئيلو هم د دوزخ د ټولو نه د لاندې طبقې حقداران جوړ شول ❀ کوم بنده چې په رښتوني زړه کلمه ووايي، د هغه مخکښي گناهونه ورانيري خو د منافقانو گناهونه زيات شول.

صحابه کرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ به په مسجد نبوي شريف کښې نمونځونه کول، د خوږ آقا و مولا، مکي مَدَنِي مصطفے صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د نوراني مخ زيارت به يې کولو، د نبي کریم صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پاک کلام به يې اوريدلو، بالکل هم دغه کار به منافقانو هم کولو، دوئي به هم په مسجد نبوي شريف کښې نمونځونه کول، دوئي به هم بارگاه رسالت صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته حاضرېدل، دوئي به هم د وَالصُّحٰى

رخسار زيارت کولو خو فرق ته وگورئ چې څومره زيات دے، ❀ د دغه وَالصُّحٰى رُخسار د ليدلو په برکت صحابه کرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جنتيان شول خو منافقان (د خپل نفاق په وجه) د دوزخ حقداران شول ❀ د دغه نوراني مخ د ليدلو په برکت صحابه کرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ تر قيامته پورې د راتلونکو لويي لويي اوليائے کرامو، علمائے کرامو، صالحانو، غرض دا چې د ټولو مسلمانانو سرداران جوړ شول او منافقان—!! د لعنت حقداران جوړ شول ❀ د دغه نوراني مخ زيارت د صحابه کرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ نصيب شو نو تر قيامته پورې د هغوئي عزت، د هغوئي احترام د خلقو په زړونو کښې واچولے شو، تر ننه پورې په کتابونو کښې د هغوئي ذکر کيږي، په منبرونو باندې د هغوئي نومونه اخستلے کيږي، په خطبه کښې د هغوئي د پاره دعاگانې کيږي، د صحابه کرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ په نومونو باندې محفلونه راجوړيږي، د هغوئي د نومونو نعرې وهلے کيږي، د صحابه کرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ نوم چې واوريدلے شي نو سرونه د ادب نه ښکته کيږي خو منافقان—!! څومره بد بخته وو، هغوئي هم د دغه نوراني رخسار زيارت وکړو، هم دغه کلمه يې ووييله، په مسجد نبوي شريف کښې يې نمونځونه هم وکړل خو نن د هغوئي نومونه هم څوک نه پيژني، څوک يې چې پيژني نو هغوئي پرې هم لعنت وائي، نفرت ترينه کوي، د هغوئي ادب څوک هم نه کوي.

اخر دا منافقان د دومره غټ نقصان حقداران ولې جوړ شول؟ خپل ځان له د دوکې ورکولو په وجه- دې بد بختو الله پاک له، د هغه خوږ محبوب صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ له او ايمان والو له دوکه ورکولو

غونښتل خو دوئي دوکه چا له ورکړه؟

وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ط

دوئي هم خپل ځان له دوکه ورکړه خو دوئي پرې هډو پوهه نشو- ځکه مونږ له پکار دي چې مونږه د خپل ځان د دوکه کولو نه هر وخت بچ وساتو- مثلاً

❁ نورو له دوکه مه ورکوي!

نورو له دوکه ورکول يو خو خپل ځان له دوکه ورکول دي ❁ څوک چې په ناپ تول کښې کمه کوي ❁ د څيز عيب پتوي او خرڅوي يې ❁ خراب مال ته ښه وائي او خرڅوي يې ❁ د نوټونو په گټه کښې نقلي نوټونه پتوي او بردي يې، دوئي دا گڼي چې مونږه مخامخ گس دوکه کړو، دهغه سره مو ټکي وکړه خو په حقيقت کښې دوئي دوکه خپل ځان له ورکوي-

د يوې واقعي په ذريعه په دې باندې د ځان پوهه کولو کوشش وکړي! يو گس وو، هغه به د خاورې خورلو عادت لرلو، يو ځل هغه دکان ته د وريڙو اخستو د پاره لاړو، پخواني دور وو، د نښه سبا په شان اليکټرانک سکيل خونه وو، دکاندار د پخواني دور ساده شان تله او (د وزن کولو د پاره) د خاورې لوتې کښې وې، گاهگ ترينه سودا وغوښتله، مثلاً اوڼې وئيل: يو کلو وريڙې را کړه- دکاندار لوتې په تله کښې کښې او پخپله دننه د وريڙو اچولو د پاره لاړو، د دې سودا اخستونکي د خاورو خورلو عادت وو، دکاندار چې کله دننه لاړو نو دده په پټه د لوتو نه خاوره خوړل شروع کړل، دکاندار هونبنيار وو، هغه چې ورته وکتل چې دا د وزن د لوتو نه خاوره نو هغه په وريڙو اچولو کښې قصداً ناوخته کړو، په دومره وخت کښې ده د وزن د لوتو نه خاوره خوړله، خير! لږ وخت پس دکاندار هم د هغه لوتو سره وريڙې تول کړې او گاهگ له يې ورکړې، ده واخستې او کور ته لاړو، کور ته چې لاړو او اوڼې تللې نو وريڙې لږې کمې وې، ډير غصه شو، په گوريډو گوريډو دکاندار خوا له واپس لاړو او په غصه کښې يې په تيزه ووئيل: ته دوکه کوي، تا سودا پوره نه ده را کړې، ما يو کلو وريڙې غوښتلې وې، دا خو کمې دي!!

دکاندار چې د هغه خبره واوريدله نو اوښي وئيل: زما دا د وزن لوتي پوره کلو وي، د دې نه خاوره هم تا خوړلې ده، څومره چې تا خاوره خوړلې ده نو هغه همره وزن کم شو- ځکه قصور په اصل کښې زمانه بلکې ستاده-

دا د پوهه کولو د پاره يوه واقعه ده، واقعي ده چې خبره رښتيا ده، څوک چې نورو له دوکه ورکوي، هغوئي دا گڼي چې زه ډير عقلمند يم، د ډيرو خلقونه بيوقوفه جوړووم خو په حقيقت کښې هم دا بيوقوفه دے چې خپل ځان له په دوکه ورکولو کښې اخته دے، د نورو نه بلکې هم د خپل ځان په دوکه کولو کښې مصروف دے-

په اخستو او خرڅولو کښې خپل ځان له د دوکي ورکولو نقصانونه

وگورئ که چېرې انسان په ناپ تول کښې کمه نه کوي، په اخستو او خرڅولو کښې رښتيا وائي، دوکه نه کوي نو د هغه که دغه کاروبار په ښه نيت سره وي نو د حلالې گټې په وجه به بهترين عبادت شميرلے کيږي خود هغه په کارونو کښې چې کله دوکه شامله شي نو اльта ترينه گناه جوړه شي- د دوکې کولو په وجه اگر که په ظاهره مال په نظر راځي خو وگورئ چې څه څه پرې د لاسونو نه ځي ❀ د دوکې کولو په وجه برکت لارو ❀ د دوکې کولو په وجه عافيت رخصت شو ❀ د دوکې کولو په وجه مال راغلو خود دې سره سره بيماري هم راتلے شي، قرض هم راتلے شي، افتونه هم راتلے شي او ❀ د ټولو نه غټ نقصان دا چې که دغه سودا په امانت داری سره کيږي نو دغه سودا سوداگر د جنت حقدار جوړوي خو چې کله په دې کښې دوکه راغله، خيانت راغلو نو بيا به دغه سودا دا د دوزخ حقدار جوړ کړي-

د يوې دانې په بدل جنت خرڅونکے

د يو بزرگ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ عادت وو چې کله به يې هم څه څيز اخستو نو نيمه دانه به يې کم اخستو او چې کله به يې څه څيز خرڅولو نو يوه دانه به يې زيات ورکولو او فرمائيل به يې چې: خرابي ده د هغه چا د پاره کوم چې د يوې دانې په بدل کښې داسې جنت خرڅوي د

کوم پلن والے چې د زمکې او د اسمان نه زیات دے، څومره په نقصان کښې دے هغه گس کوم چې د ویل (یعنې دوزخ) په ځائے طوبی (یعنې جنت) خرڅوي.⁽¹⁾

دا ده خپل ځان له دوکه ورکول—!! اندازه ولگوي چې هغه عظیم الشان محلونه د کومو د قیمت د پاره چې د دنیا ټول دولت هم څه نه دے، نورو له دوکه ورکونکے د یو څو پیسو په بدل د جنت هغه محلونه خرڅوي، چې دا خپل ځان له دوکه ورکول نه دي نو نور څه دي—؟؟ ځکه مونږ له پکار دي چې مونږه د خپل ځان دوکه کولو نه بچ شو، همیشه امانت داري کوو، چا له هم دوکه نه ورکوو.

مرے دل سے دنیا کی چاہت مٹا کر	کر اُلفت میں اپنی فنا یا الہی !
تُو اپنی ولایت کی خیرات دیدے	مرے غوث کا واسطہ یا الہی !
بنا دے مجھے نیک نیکیوں کا صدقہ	گناہوں سے ہر دم بچا یا الہی !

د رحمت په اُمید باندي گناه مه کوئ!

دغه شان ”د رحمت په اُمید باندي گناه کول“ دا هم خپل ځان له دوکه ورکول دي- د الله پاک د رحمت اُمید ساتل ډیره د فضیلت خبره ده، دا زمونږه د ایمان حصه ده، د رحمان د رحمت اُمید ساتل د نبیانو، د اولیائے کرامو طریقه ده خود د الله پاک د رحمت اُمید ساتل او د گناهونو ښکار کیدل دا خپل ځان له دوکه ورکول دي، د خپل ځان سره دوکه ده-

بیوقوفه څوک دے---

د الله پاک اخري نبي، رسول هاشمي صَلَّ اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائي دي: **الْعَاجِزُ مَنْ اتَّبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَبَتَّى** **عَلَى اللهِ** يعنې بیوقوف هغه گس دے څوک چې د نفس د خواهشاتو د تابعدارۍ کولو باوجود د الله پاک نه طمع لري.⁽²⁾

¹... احیاء العلوم، کتاب: آداب الکسب، باب الثالث: فی بیان العدل، جلد: 2، صفحه: 99-

²... ترمذی، ابواب صفة القيامة... الخ، صفحه: 583، حدیث: 2459-

معلومه شوه چې هغه بنده کوم چې کبیره گناه کوي، فرائض پریردي، واجب پریردي، بیا د خپلو گناهونو نه توبه هم نه کوي او د دې سره سره د جنت امید هم ساتي نو داسې گس بیوقوفه دے۔

چې الله پاک، د هغه خور محبوب **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** واضحه وئيلي دي چې **❀** نمونځ نه کونکے د دوزخ حقدار دے **❀** فرض روژې قضا کونکے **❀** د فرض کیدو باوجود زکوٰة نه ورکونکے **❀** د مور پلار نافرمانه **❀** گاؤنډیانو له تکلیف ورکونکے **❀** مسلمانانو وروڼو ته بر ناحقه نقصان رسولو والا د دوزخ حقدار دے نو بیا دا کار کونکے ځان د جنت حقدار څنگه گڼلے شي؟ تاسو پخپله غور وکړئ چې یو گس دے، هغه د الله پاک په محبت کښې نرمه نرمه بستره پریردي، د خپل خوب قرباني ورکوي، سحر وختي پاڅي او د نمونځ کولو د پاره جومات ته ځي او بل گس دے چې په خواږه خوب اوده دے، نمونځونه قضا کوي، آیا دا دواړه یو شان کیدے شي؟ هیڅکله هم نشي کیدے، الله پاک فرمائي:

ترجمه کنزالعرفان: نو آیا مونږه مسلمانان د مجرمانو په شان کړو په تاسو څه وشو؟ څنگه حکم لکوی؟

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

مَا لَكُمْ لِمَنَّا كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

(پاره: 29، سوره قلم، آیت: 35، 36)

دا څنگه کیدے شي؟ نیک او کنهگار، نمونځ گزاره او بے نمانځه، روژه دار او روژې قضا کونکے، سخي او کنجوس، د مور پلار فرمانبردار او نافرمان یو شان څنگه کیدے شي؟ نشي کیدے، ځکه چې څوک هم گناه کوي، د توبې طرف ته هم نه مائله کیږي، بیا د الله پاک نه د جنت امید هم ساتي، داسې گس په خطا باندې دے، کشتی په اوبو باندې د پاڅه گرځي، په وچه باندې نه گرځي، دغه شان گناه د جنت طرف ته بوتلل نه کوي بلکې گناه هم همیشه د دوزخ حقدار جوړل کوي۔ لهدا کوم گس د الله پاک د رحمت په طمع په گناهونو کښې اخته وي، هغه د خپل ځان په دوکه کولو کښې اخته دے، خپل ځان له دوکه ورکوي۔

مونږه له پکار دي چې مونږه په هوش کښې راشو، خپل ځان په دوکه کښې نه اخته کوو،

توبه وکړو، گناهونه پرېږدو، نیک اعمال وکړو، بیا د الله پاک د رحمت نه طمع وساتو- الله پاک دې مونږ ته د پټ تدبیر نه د ویریدو توفیق راعطا کړي- **اٰمِیْن بِجَاهِ خَاتِمِ النَّبِیِّیْن صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ**

آه! رُسوایی کی آفت میں پھنسون گا یارب!
ہائے میں نارِ جہنم میں جلوں گا یارب!
گر کرم کر دے تُو جنت میں رہوں گا یارب!

آج بنا ہوں معزز جو کھلے حشر میں عیب
گر تُو ناراض ہوا میری ہلاکت ہو گی
عَفُو کر اور سدا کے لئے راضی ہو جا

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللهُ عَلَی مُحَمَّد

د تکبر نه بچ اوسے!!!

خوربو او محترموا اسلامي ورونو! دغه شان تکبر هم خپل ځان له دوکه ورکول دي، تکبر کونکے خپل ځان اعلى او افضل او نور سپک گني خو حقيقت د دې نه التاوي، داسې هغه هُډم پۀ خپلو سترگو کنبې پخپله خاورې اچوي- وگورئ چې شيطان تکبر وکړو، هغه خپل ځان بهتر او حضرت آدم **عَلَيْهِ السَّلَام** **مَعَادَ اللهُ!** کم وگڼو خو حقيقت څۀ وو؟ حضرت آدم **عَلَيْهِ السَّلَام** أَشْرَفُ المَخْلُوقَات دے او شيطان ذليله-!! خو شيطان خپل ځان دوکه کړو يعنې پۀ تکبر کنبې اخته شو او خپل ځان يې د هميشه هميشه د پاره ذليله او رسوا کړو- ځکه انسان له پکار دي چې هميشه د عاجزۍ نمونه جوړه شي، پۀ تکبر کنبې نۀ اخته کيږي او پۀ خپلو سترگو کنبې پۀ خپل لاس خاورې نۀ اچوي-

لږ غور وکړئ چې زمونږه حيثيت څۀ دے؟ مونږه د خاورې نه جوړ انسانان يو، مونږه د يو څاڅکي نه جوړ شوي يو، خلق لوتی لوتی خبرې کوي خو مونږه ډير کمزوري يو، د يوې ساه خبره ده، څنگه چې ساه ودرېږي، څوک بادشاه دے که وزير، مالداره دے که فقير، پهلوان دے که عاجز، ټول خاورې شي- چا شاعر وئيلي دي:

اک يه جها، اک وه جها
دونوں جها کے درمياں
هے فاصله اک سانس کا

جو آگي تو يه جهاں
گر رُک گئي تو وه جهاں

دا زمونږه حقيقت دے، دا زمونږه حيثيت دے۔ مونږ ته هميشه د تکبر نه ځان بچ ساتل
پکار دي۔

د بني اسرائيلو عبادت گزار او گنهگار

منقول دي چې په بني اسرائيلو کښې يو ډير گنهگار گس وو، يو ځل هغه د يو ډير لوئي
عبادت گزار په خوا تيريدلو، د هغه عبادت گزار په سر باندې وريځې سورے کرے وو، هغه
گنهگار گس په خپل زړه کښې سوچ وکړو چې زه د بني اسرائيلو ډير گنهگار او دا ډير لوئي
عبادت گزار دے، که زه د دوئي په خوا کښې کښينم نو اُميد دے چې الله پاک په ما باندې هم
رحم وکړي۔ په دې سوچ باندې هغه د هغه عابد په خوا کښې کښيناستو۔ عابد د هغه کښيناستل
ډير بد وکښل، هغه په زړه کښې ووئيل: چرته زما په شان عبادت گزار او چرته دا دومره ډير
گنهگار! دا زما سره څنگه کښيناستے شي!

نو هغه ډير په سپک نظر هغه گس مخاطب کړو او اوئي ووئيل: د دې ځائے نه لار شة! په دې
باندې الله پاک د هغه زمانې نبي عَلَيْهِ السَّلَام ته وحی و فرمائيله چې دې دواړو ته ووايے چې دوئي
دې خپل عملونه د سر نه شروع کړي، ما دا گنهگار (د ده د ښه گمان په وجه) وځښلو او د
عبادت کونکي عمل مې (د ده د تکبر په وجه) ضائع کړل۔⁽¹⁾

الله! الله! **خوږو او محترموا اسلامي ورونو!** اندازه ولگوي چې دا څومره غټ نقصان دے، د
تکبر په وجه د عبادت گزار عبادت ضائع شو او د عاجزۍ په برکت گنهگار ته د ځښنې زيرے
مياؤ شو۔

دا ده خپل ځان له دوکه ورکول!! مونږ ته معلومه نه ده چې د الله پاک په بارگاه کښې څوک
مقبول دے، څوک ځښلے شوے دے او څوک د دوزخ حقدار دے، ځکه مونږ له پکار دي

¹... احیاء العلوم، کتاب دَمّ الکبر والعجب، جلد: 3، صفحه: 328۔

چې د الله پاک د پټ تدبير نه ويريږو او هم د عاجزي نمونه جوړه شو-

د بيان خلاصه

مونږه د قرآن کريم په رڼا کښې د منافقانو دوه عيونه او ريډل (1): د مُناقانو ظاهر څه يو او باطن څه بل وي، ځکه مونږ له پکار دي چې مونږه خپل ظاهر او باطن يو شان وساتو (2): مُناقان د خپل ځان په دوکه کولو کښې اخته وي، ځکه مونږ له پکار دي چې مونږه د خپل ځان د دوکه کولو نه بچ اوسو، نورو له دوکه ورکول، په نورو باندې ظلم کول، د الله پاک په رحمت باندې د اُميد په بنياد په گناهونو کښې اخته کيدل، تکبر وغيره دا ټول د خپل ځان د دوکه کولو صورتونه دي، د دې نه هم مونږ له ځان ساتل پکار دي- الله پاک دې مونږ ته د عمل کولو توفيق راعطا کړي- **اٰمِيْنَ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

د کلمه ايندې دُعا (Kalma & Dua) ايب تعارف

خوږو او محترم اسلامي ورونو! د عاشقان رسول د ديني تحريک دعوت اسلامي **I.T** ډيپارټمنټ يو ډير بنسکه موبائل ايپلي کيشن په نوم د کلمه او دُعا (**Kalma & Dua**) جاري کړې دے- د دې ايپلي کيشن په ذريعه ډير په اسان انداز کښې د ماشومانو تربيت کيدے شي

🌸 په دې ايپلي کيشن کښې د ماشومانو د پاره 6 کلمې د آډيو په شکل کښې د حرفونو د ادا کولو او د ترجمې سره 🌸 د روزانه 16 مختلفې دُعاگانې مثلاً د اوبو څښلو دُعا 🌸 د ډوډۍ خوړلو نه مخکښې او وروستو دُعا 🌸 د پښو څښلو دُعا 🌸 د اوده کيدو دُعا وغيره د حروفو د ادا ټيگۍ او ترجمې سره او په مختلفو موضوعاتو باندې سنت او آداب وغيره شامل دي- په خپل موبائل کښې دا ايپلي کيشن انسټال کړئ او فائده ترينه واخلي او نورو له هم د دې ترغيب ورکړئ-

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ عَلَي مُحَمَّد

راځئ چې د بيان په اخره کښې يوه شرعي مسئله زده کړو:

صحيح څه دي؟

(د صحيح شرعي مسئلې يا په خلقو کښې د پرتې غلط فهمۍ په کوته کول)

مسئله: د جومات په فرش باندې د اودس د اوبو څاخکي څخول گناه ده.

وضاحت: دلته دا غلطې ډيره عامه ده. عام طور خلقو ته مسئله معلومه نه وي، د اوداسه په ځائے کښې اودس وکړي او د اودس د اندامونو د وچولو نه بغير هم داسې يې څنډي او جومات ته راځي، نتيجه يې څه وي؟ د جومات په فرش باندې، په درو باندې د اودس د اوبو څاخکي څخيري، درۍ گنده کيږي، په دې کښې جراثيم پيدا کيږي او هم مونږ ته نقصان رارسوي. د دې سره سره دا د جومات بے ادبي هم ده. جومات د الله پاک کور دے، د دة ادب کول ډير ضروري دي.

ځکه خو ❀ حق خودا جوړيږي چې مونږه په کور کښې اودس وکړو اوراشو ❀ که چرې جومات ته راځو او اودس کوو نو بيا هم د اودس په ځايونو کښې د اودس اندامونه وچ کړئ چې د جومات په فرش باندې د اودس د اوبو څاخکي نه څاشي ❀ هم داسې ښيې هم د اودس په ځائے کښې وچې کړئ ❀ دغه شان د کيږي خيال ساتل هم ډير ضروري دي، که کيږه په کپره وغيره باندې وچه کړے شي نو بيا هم يو څو څاخکي په وينستو کښې انښتي وي، ځکه بهتره دا ده چې د اودس نه پس هم د اودس په ځائے کښې کيږه گمنځ کړے شي، د دې په برکت تنگدستي هم ختميږي او په جومات کښې د اودس د اوبو د څخيدو نه هم حفاظت کيږي ❀ د شوری د مرحوم رکن حاجي زم زم عطاري رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ عادت مبارک وو چې په سجده کښې به يې د سجدې په ځائے باندې چې چرته کيږه وي، په هغه ځائے کښې به يې کپره کيښودله د پاره د دې چې د کيږي نه د اودس باقي پاتې د اوبو څاخکي که وڅخي نو هم د جومات په فرش باندې نه بلکې په خپله کپره باندې پريوځي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

د آسماء الحسنى برکتونه (وظیفه)

يَا قَهَّارُ

چې څه مصيبت راشي نو 100 کرته د الله پاک دا خوږ نوم ياقهَّار ولولئ! **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمُ!**
سخته به اسانه شي-

الله پاک دې مونږ ته د عمل کولو توفيق راعطا کړي- **أَمِينٌ بِجَاهِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**